

Bollmann (CD):

Da vor ordfører i denne sag ikke kan være til stede, skal jeg på CD's vegne komme med ganske få betragtninger i forbindelse med denne forespørgsel.

Forespørgslen refererer jo til den dagsorden, der blev vedtaget her i Tinget den 14. november 1985, og jeg har i den anledning gennemlæst debatten.

Jeg vil gerne først sige, at de principielle betragtninger, som CD's daværende ordfører kom med, naturligvis stadig gælder, og derfor vil jeg ikke gentage dem.

Men så er der jo – og det skal stå klart – sket ting rundt omkring i verden siden; det er vi glade for i CD. Den historiske INF-aftale er bemærkelsesværdig og giver selvfølgelig håb om fortsatte muligheder for nedrustning her i verden, og det finder vi naturligvis også meget positivt.

Jeg vil meget gerne i den forbindelse slå fast, at jeg ikke tror – og der er vel heller ikke andre, der tror det – at de dagsordener, der er vedtaget her i Folketinget, og heller ikke dagsordenen fra november 1985, har haft nogen som helst indflydelse på eller har dannet noget som helst grundlag for indgåelsen af denne INF-aftale. En gang imellem får man opfattelsen af, at nogen tror på det. Jeg vil næsten sige tværtimod, for vi har jo også set dagsordener her i denne sal, som næsten har overhalet hr. Gorbatsjov venstre om.

Jeg er meget enig med ministeren i, at det store problem – og vel også det største – er den konventionelle ubalance, og at problemet ikke er blevet mindre efter indgåelsen af aftalen, er vi også ganske enige i. Så vidt jeg hørte hr. Lasse Budtz, så er han vel også næsten på vej til at erkende den del af hele problemstillingen. Men vi finder faktisk debatten overflødig. Det har vi lov at sige ikke mindst på baggrund af, at vi nu igen er begyndt arbejdet i det midlertidige sikkerhedspolitiske udvalg. På den anden side er det selvfølgelig forespørgernes ret at rejse debatten, men jeg tror altså ikke, resultatet af debatten er med til at fremme udvalgsarbejdet.

Der er i debatten indtil nu talt meget om tal, styrketal osv., og dem vil jeg slet ikke gentage. Men jeg er måske en lille smule forundret over, at SF rejser debatten om et enkelt spørgsmål, nemlig kortdistancevåbnene, slagmarksvåbnene. Jeg har faktisk troet, og jeg mener også jeg

har hørt det rundt omkring, at SF siger, at tingene skal ses i en sammenhæng, og det lægger man i hvert fald ikke op til i denne debat.

Jeg vil slutte med at takke ministeren for den besvarelse, han har givet. Jeg synes, det var et meget grundigt svar, og det er et svar, som CD helt kan tilslutte sig.

Annette Just (FP):

Jeg vil starte med også at takke ministeren for en virkelig fyldestgørende og, synes jeg, meget reel og klarsynet redegørelse for, hvordan vi står i denne situation.

Jeg kan godt fornemme, at der er et flertal, som mægtigt gerne vil gå ud i verden og sige: Hør, hvor vi brøler i lille Danmark. For det er det eneste, vi kan gøre, og vi kan så håbe på, at der er en enkelt én, der har hørt et lille bitte brøl fra Danmark. Vi er så uendeligt ligegyldige i denne sammenhæng, i særdeleshed i betragtning af at vi ikke har et eneste atomvåben på dansk jord, vi har ikke engang et lille a-kraftværk, som vi kunne puste os op med.

Fakta er, at der i dag sidder mange store, kloge mænd rundt omkring i verden og diskuterer, hvordan man kan nedruste, så det er forsvarligt og der bliver ligevægt imellem Øst og Vest. Men vi skal altså her i Danmark sige: Oj, hvor vi gungrer, når vi som den lille mus kravler over broen sammen med elefanten.

Her i denne tid efter Reykjavik, tiden hvor INF-aftalen er indgået, synes jeg vi skulle glæde os over, at vi ved, at samtalerne, diskussionerne fortsætter, at man prøver på at udvide disse aftaler, at man prøver på at få en reel nedrustning supermagterne imellem. Jeg synes i særdeleshed, det er meget vigtigt, at der stadig diskuteres og man prøver at nå frem til en løsning for at få reduceret de kemiske våben, som jeg i virkeligheden ser som den allerstørste trussel.

For det er da helt sikkert, at ikke blot er det kemiske våben, der er en kæmpetrussel, men den atomare trussel er også reel. Jeg tror ikke en døjt på, at det hjælper, at Danmark prøver på at stille sig udenfor endnu en gang ved at pointere til alverdens latter, at vi bliver ved med at være en fodnotation.

Det er lige så sikkert, at de konventionelle styrker er i ubalance, men det er fantastisk at konstatere, at der, som det ser ud til i dag, er et flertal i dette Folketing, der synes, at denne